

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

p o j i l o

Možda nema bolje pjesme od one
koju mogu spjevat (arapski)
radikali (Kreacije)

'ayn-rā`-šīn

stalno se preplićući, drugačije
i tako, posljedično
mijenjajuć svoj, smiso

Iz gornjeg skupa atomâ/slovâ/elemenata
(Svijeta) evo ga blistat (crnim sjajem;
zasljepljujućim)

Božji, Tron

'arš

O kojem knjige gnoze
(miom-mirišući)

kazuju da je to

Prijesto

Jednog (*Aḥada / Wāḥida*)

u koje se visine samo, čista
miso, može uspinjati
mada i sâma, prijestolnim
glagolom

'araša / 'uriša

bivajuć zapanjena

ostajuć u čudu

I ptica doduše leti u istom, smjeru
(prema Tronu, Božanskom)
no kad ne može, visočije
onda istim ovim radikalima, Kreacije
lebdi još neko vrijeme u, zraku
održavajuć svoju, visinu
i krilima praveći, sjenu
onima, dolje;
koji nikad, ne lete

Ovu prelijepu sliku
(ptičje) strehe
(kakvu i pogrešna, misao
avaj! može napraviti)
riše glagolski oblik

'arraša

s kojim se (oponašajuć možda one, iste
ptice, u letu)

i vitice loze penju, uz drvo

Takva je, onda

odrina

ta' rīšah

žuđeni hlad

(i užagrenih mostarskih, avlija

e da mi je Bože, mog djetinjstva

i moje tetke, Ruhije

i njene, odrine

'arīšah

s koje vise, grozdovi

'urušāt

a s njima i tikve, rekla bih sasma Tetkine

vrste, koje zajedno s lozom

pužu

glagolskom vrstom

mu'arriš

uz (metalne)

potpornje/stube

a'rāš

da rastu i hrane i prave hlad

onima koji žive u avliji

ili koji nazivajuć

salâm!

ulaze u nju

U taj kaldrmisani, džennet

iz našeg kolektivnog, sjećanja

kroz koji je davno prije, granatâ

koje su ne znajuć za, pozdrav

Mir na vas!

pomèle i naše, tetke

i njihove, odrine

žuborio Cernički, rukavac

modre, Neretve

sve dok neman, mržnje

već tad se, oglašavajući

nije vrelim, asfaltom

ugušila, miruh

islamske, Perzije

po mostarskim sokacima i, avlijama

oh kako samo bole, sjećanja!)

Vratimo se zato, najhitnije

onom što ni jedna mržnja na, svijetu

ne može nipošto, ukinuti

vratimo se tvoračkom glagolu

'araša u / i
i njegovim vrstama
s kojima se ne prestaje
graditi i praviti i zidati:

'arš
koliba i dvorac
sjenica i hladnjak
rešetka i odrina
gnijezdo i tabut
dno bunara (do čovječje, visine)
krov i svod
potporanj i stub
gnijezdo i prijesto

Iz istog skupa žila koje grade
sve što sličići (nebeskom) svodu
(kozmičkom ili džamijskom) kubetu
(kućnom) krovu
pa štiti i pravi hlad
ili (hladnu) sjenu
logično je da izrastaju i imenice
poglavar starješina

Iz njih potječe i naziv nekoliko
zvijezda u blizini
Vlašića/Plejada
dok je
'arš wa farš
Prijesto i Ćilim
(naziv za Nebo i Zemlju)

S određenim članom *al*
(oblikom) *Al-'Arš*
Prijesto postaje nadimkom
svetog grada
Makke

Šta se zbiva kad se
(promjenom vrsta)
ove žile Kreacije
osim što još znače
uzjahati (na nešto visoko)
nastaniti se (primjerice u dvorcu)
pa postat objestan
ili biti van sebe od radosti
ili (u kolibi) održavat vatru
šta se pitam, desi s njihovim smislom
kad se iste upletu, u skup
šīn-rā`-'ayn

To, da dobijemo novu
s Božanskoga, Trona
'arš-a
silazeću
metatezom, preinačenu
riječ/molekulu
Otkrovenje
Vjero/Zakon
šar'

Koji kad se spusti još dublje
u svijet Percepcije i Oplodnje
(u Omotač fizičkog umnožitelja)
postaje, sveobuhvatnim
šarī'ah
Vjero/Zakonom (Univerze)
od kojeg samo neznalice
prave bauka

Jer, ovim se glagolom
šara 'a a (šar')
veže uzo (na konopu)
a vrata (kuće) okreću prema
(Pravome) putu

S njim se
objavljuje
i tumači
a njegovim oblikom
šara 'a (šar', šurū')
ide se (nekamo)
i uči
i započinje
i održuje
i vodi na - pojilo
šarī'ah
i upravlja na - ispravan put
koji ima isto ime

Glagolskom vrstom
šarra 'a
krči se staza
i (ako ustreba)
poteže oružje
suče sablja
s njim se (na moru)
podizuju jedra
(a na zemlji) ustanovljuju zakoni

pa je otud negdje i

tašrī'

zakon, kodifikacija

Ali i pjesnički stil

način rimovanja

kojim se može promijeniti metar

a da se ne izgubi smiso

Onaj koji je zagazio u vodu

šāri'

zna put

i njegova je

hrabrost odvažnost

šārā'a

neupitna

Iz istog skupa, pobožnih

i hrabrih korijena, Kreacije

potječe dakle, ne samo

Božji, Zakon

šar'

koji je, istodobno

i vjera i pravda i povelja

(ona Kulina-bana, također)

već je i

zajednička svojina

šara'

(svih) ljudi

(cijelog) Čovječanstva

Ista je imenica i

cesta drum put

šārī`

ali i prozorče (u svijet)

šarra'ah

i jedro (za otplovit)

i tetiva (luka)

i šator

i nastrešnica

širā'

i krov i streha (za sklonit se)

i paluba i brod

šara'ah

i kaiš (za sandale)

i zakon (za sve što egzistira)

Šir'ah

je žica

zamka (za ptice)
ali i struna (lutnje
koja samo što se nije oglasila, iz ruku
pjesnika
no ima još duga puta do
poezije)

Šurū'
je početak i plan i pokušaj
i (samo Bog zna zašto)
fini lan

A već rečena
šarī'ah
ne samo da je
Zakon (Univerze)
Vjero/Zakon (svega stvorenog)
i pravda (Jednoga)
i ravan put
i raskrižje
i riječni prijelaz
već je to i
kućni prag
i put do vode (života)
i (sâmo) pojilo
mašra'a/h

(**Je** li otud Bože, i bosanska
maš/t/ra/f/a
zdjelica
koja, s dugumom
ide uokolo, sijela
pojeći goste i ispirajući'm, usta;
od hrane, i objede
i perući'm, ruke;
od jela, i harama)

O tome samo
pjesnici
šu'arā`
mogu danas
pjevati pjesme
šara'a a
skladati rime
pisati stihove
poeziju
ši'r

Kad bi samo, tako nešto

više bilo, moderno

Ali, avaj! nije
moderna je pjesnik

š ā 'ir

umislio, da je
pjesništvo

š ā 'iriyyah

znanje;
najveće

(Zašto nije, odgovor se može naći
u Objavama, Božanskim
i u knjigama, gnoze)

Pjesnik

š ā 'ir

to je bice koje, svojim
po/griješnim, čulima
opaža i osjeća i čuvstvuje
i dosjeća se i naslućuje

istaš 'ara (bā)

samo znake
samo išarete

(Istine)

pa otud i sâm svojom
poezijom

ši 'r

(tek) išareti

Ima istina, onih
koji posjeduju, čistu
intuiciju

šu 'ūr

i otud njihova
intuitivna spoznaja
kojoj, čini se
ječam

(bot.) *Hordeum vulgare*

ša 'īr

(budući da je niko iz istih radikala)
veoma dobro čini

No mnogi od njih je
(ah, odveć mnogi!)
samo stihoklepac

mutaš ā 'ir

nadri-pjesnik

šuway'ir
izgubljen u
šikari gustišu
šipragu i čestaru
ša'ār / ša'rā
(svoje) uobrazilje

I uobraženja
da su, njegov
stihovi
aš'ār
najvažnija, stvar
pod kapom, nebeskom

No ne postoji samo
napukla
maš'ūr
posuda
već postoji i
napukli raz/um
maš'ūru`l-'aqli
i nutarnja pukotina (u duhu)
taš'īr
i brazda (na duši)
koju samo istinski, pjesnik
obdaren, vjerujućim
domišljajem
šā'ir
može, valjano
opjevati

Aš'irah/šū'ur
su i insignije
lozinke

(pjesničke, također
uzmemo li da su
stihovi
samo javke
poetâ)

jer je svaki
obred hodočašća
ša'irah
svaka žrtvena životinja
svaki dio hadždža
lozinka
ši'ār

s pomoću koje, hodočasnik
saobraća sa, Onim
Kojem je i došao u, posjet

Ista je riječ
amblem i grb
i moto
i znak raspoznavanja

Ša`r
(ne samo jednom, pjesmom
opjevana)
kosa
jednakim je čudom
pjesničkog umijeća
šā`iriyyah
stvaralačkog skupa konzonanata
šīn-`ayn-rā`
postala i
vilina/gospina kosa
ša`ru`l-ardi
Venerine vlasi
(bot.) *Adiantum capillus Veneris*
pa baršunka
zečji rep
ša`ru`l-arnabi
(bot.) *Lagurus ovatus*

Vilina kosa je
i znak ruže
ša`ru`l-gul
a uz nju evo i
sitne žare
ljute koprive
ša`ru`l-`ağūz
žéže ožegavice
(bot.) *Urtica urens*

Da je korijenski glagol
ša`ra a
pjesnikovat
pisati stihove
recitirat
(al i) biti budan
arapskog porijekla
kazuje nam opet ista zvjezdica
u našem Rječniku

Koji zatim dodaje

da isti glagol (Kreacije)
(za embrija) znači
postati kosmat
(a za čovjeka)
postavljati krznom
(što oboje ima itekako, veze
s bradatim, pjesnicima
tačnije onima koji vole da se, šepure
u krznenom, kaputu)

Otud je i pridjev
ša'ir
dlakav rutav
bradat kosmat
(i uvjetno) krznen

Zapaziti osjetiti očitjeti naslutiti
postat svjestan spòznat
mnogo je suptilniji niz značenjâ
radikalâ u pitanju
svako bi priznao
- lahko

Ali ni jedan od
lažnih pjesnika
- nikako
da se on samo
izdaje za takvog
tašâ'ara

Da je izvedenica
iš'âr
objava (za druge)
(čak i) dojava
ne treba propustit reći
kao ni to da je imajući, isto
korijensko, porijeklo
Vjero/Zakon
šarī'ah
(samo metatezom)
preoblikovan u
ša'irīyyah
pjesničku ćúd
narav
talent

(zbog nepoznavanja koje, preobrazbe
neznalice čak i Božije, Poslanike
smatraju samo, pjesnicima)

Iz istih je žila
Zakona i Poezije

(ko još nije čuo za pravila
pjesničkoga metra)

već spomenuta imenica za
opažanje i znanje
svijest i duh
čuvstvo i tankoćutnost
senzaciju i doživljaj
šu'ūr

Dovedena u svezu s egom
uglavljena u njegove sintagme
aš-šu'ūru bi` dđāti
aš-šu'ūru bi nafsi
ova riječ dobiva značenja
plašljivost stidljivost zbunjenost

(koje su tako česte odlike poetâ)

Šu'ūr
je kreativno (arapsko) ime za
(grčki) *Poiesis* (ποίησις)
o zabludama čijeg, obogotvorenja
također govore gnostičke, knjige

Jer, pjesnik
šā'ir
iako sve zna o metatezama
(baš ko i kemičar)
biće je kojim vlada (lični) osjećaj
čuvstvo uobrazilja

Onâ (također) da se on
(svojom) poezijom
ši'r
uspinje na (sâmi)
Prijesto (Svijeta)
(Božanski) Tron
'arš
te da otud i sâm posjeduje
nešto od božanstva

(gluho bilo!)

Možda baš zbog toga i upozorava

Bog - vjernike
u Svojoj Objavi - Pravoga puta
šarī'ah
da nipošto ne slijede - pjesnike
šu'arā`

Koji se ne okupljaju (barem blagdanom)
na obrednom mjestu
ša'īrah
gdje se slavi (samo)
Jedan (Bog)

Koji ne traže (kada ožédne)
piće (istinskog) saznanja
sa čistih (Božanskih) pojilišta
već piju s onih na koja nabasaju
onako;
nasumice

(p o j i l o)

iz zbirke poezije nastale iz čuda arapskog jezika:
NA KRIK GAZZELE ZASTAT RJEČNIK KREACIJE
MiM, Sarajevo, 2006.